

навчальні заклади, що мають сертифікати вищої школи). У деяких країнах, наприклад, у Німеччині існує чотириступенева система освіти: початкова, двоступенева середня освіта та вища освіта. Європейська вища освіта є триступеневою, що включає ступені бакалавра, магістра та доктора наук. Зауважимо, що в Україні, на даний час, є деякі відмінності, оскільки українські виші видають дипломи бакалавра, спеціаліста та магістра, а українські вчені можуть одержати ступінь кандидата або доктора наук. У системі освіти України відбуваються певні зміни, які забезпечують її наближення до європейської системи освіти.

Необхідно також провести порівняльний аналіз структури дисциплін, що викладаються у навчальних закладах. Розглянемо викладання математики як базової дисципліни. Шкільна програма «Математики» є схожою як в Україні, так і за кордоном. Але спостерігаються деякі відмінності. Як правило, математика, що вивчається в українських школах, є більш складною і детальнішою. Крім цього, у Канаді, наприклад, дуже велика увага приділяється вивченню і перетворенню графіків функцій та їх дослідженню. В африканських країнах, зокрема в Нігерії, Конго, Гані, шкільний математичний курс не включає вивчення тригонометричних функцій. Ця тема може вивчатися у коледжах або в університетах. Також зауважимо, що у вищих європейських та українських навчальних закладах можуть бути відмінності у назві математичних дисциплін, їх кількості та порядку вивчення. Необхідно відзначити, що наявна тенденція зменшення кількості математичних дисциплін та відповідного обсягу навчальних годин у вищій школі України також спостерігається у деяких європейських вишах, але не є загальною. На нашу думку, такий підхід зумовить недостатнє розуміння та вивчення економічних дисциплін, для яких математика є базовою, що в кінцевому результаті погіршить якість випускників вищої школи.

*Руська Р. В.,
к.е.н., доцент кафедри економіко-
математичних методів THEU*

РОЛЬ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИШІ

У сучасних умовах навчальний процес вимагає постійного вдосконалення, тому дана ситуація в підготовці фахівців потребує докорінної зміни стратегії і тактики навчання у ВИШІ. Математичні методи та математичне моделювання широко використовуються для розв'язання практичних задач різних спеціальностей. Однією з особливостей викладання математичних дисциплін є бажання викладачів дати їх у всій повноті при обмеженому часі, а це зобов'язує до:

- жорсткого відбору основ змісту подання лекційного матеріалу;
- чіткого визначення конкретних цілей навчання, міждисциплінарних зв'язків, вимог до математичної підготовки студентів на кожному етапі навчання;
- посилення виховної та розвивальної ролі математики, її зв'язку з життям;
- систематичного формування інтересу студентів до дисципліни та її складових [1];
- самостійної роботи студента.

Для стимулювання самостійної роботи викладачам необхідно використовувати проблемні математичні задачі, що розвивають логічне мислення, вміння аргументувати свої судження та висновки, відокремлювати проблеми, обирати найбільш оптимальні варіанти рішень. Самостійна робота розвиває у студентів активне мислення на лекціях і практичних заняттях, формує вміння аналізувати властивості даних, знаходити взаємозв'язок між величинами, на їх основі будувати математичні моделі і робити прогноз на майбутній період.

Успенський В. А. зазначає: «Сьогодні вже всі погодились із словосполученнями: «математична біологія», «математична лінгвістика», «математична економіка», «математична психологія», і які б дисципліни ви не взяли, навряд чи комусь вдасться неможливим приєднати до її назви епітету «математичний»» [2].

Математична підготовка студентів полягає в розв'язанні двох рівноправних завдань:

- 1) озброєння студентів глибокими математичними знаннями, вироблення у них економічної системи математичного мислення та виховання математичної культури;
- 2) практичне застосування теоретичного матеріалу: закріплення математичних фактів задачами професійної спрямованості та використання в спеціальних дисциплінах.

Розв'язання цих завдань забезпечить виконання вимог кваліфікаційних характеристик щодо формування професійних якостей спеціаліста [3].

Література:

1. Рендюк С. П. Особливості викладання математичних дисциплін у вищих технічних навчальних закладах [Електронний ресурс] / С. П. Рендюк. – Режим доступу: nvd.luguniv.edu.ua/archiv/NN21/13rsptnz.pdf
2. Успенский В. А. Апология математики / В.А. Успенский. – СПб., 2009. – С. 8.
3. Фомкіна О. Г. Удосконалення методики навчання математики в економічному вузі: шляхи, форми і засоби, перспективи. : монографія / О. Г. Фомкіна. – Полтава: РВВ ПУСКУ, 2008. – 122 с.